

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 2Sfk/40/2021
Identifikačné číslo spisu: 2017200196
Dátum vydania rozhodnutia: 29. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2017200196.2

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): PRIMA STEEL, s. r. o., Cintorínska 936, Galanta, IČO: 35 860 138, zastúpený: JUDr. Ondrej Krempaský, advokát, Račianska 66, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/145/2020-218 zo dňa 3. marca 2021, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I.
Pribeh a výsledky administratívneho konania

1. Na základe návrhu sťažovateľa zo dňa 04.11.2015 na prepustenie tovaru s deklaroványm preferenčným pôvodom Kambodža do colného režimu voľný obeh vydal Colný úrad Trnava, pobočka Galanta (ďalej len „colný úrad“) dňa 24.11.2016 rozhodnutia č. 1724258/2016 a č. 1724209/2016 (ďalej aj „rozhodnutia colného úradu“), ktorými v zmysle čl. 195 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 zo dňa 9.10.2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie v znení neskorších predpisov (ďalej len „Colný kódex Únie“), neprepustil do colného režimu voľný obeh tovar

- „príslušenstvo na rúry z ocele - príslušenstvo na zváranie na tupo s najväčším priemerom nepresahujúcim 609,6 mm - kolená“, z dôvodu nesplnenia podmienky poskytnutia záruky na zabezpečenie colného dlhu v celkovej výške 22.253,96 €,
- „príslušenstvo na rúry z ocele - príslušenstvo na zváranie na tupo s najväčším priemerom nepresahujúcim 609,6 mm - kolená a ohyby“, rovnako z dôvodu nesplnenia podmienky poskytnutia záruky na zabezpečenie colného dlhu v celkovej výške 25.295,00 € (ďalej tiež „deklarováný tovar“).

V oboch prípadoch zabezpečenie colného dlhu pozostávalo z cla na priemyselné výrobky, antidumpingového cla a dane z pridanej hodnoty.

2. V odôvodnení rozhodnutia colný úrad uviedol, že v rámci overovania colných vyhlásení č. CV 0587110510888 a CV 0587110510884, ktorými sťažovateľ navrhol prepustenie tovaru do režimu voľný obeh s priznaním preferenčného pôvodu Kambodža, vznikla pochybnosť o deklarovanom preferenčnom pôvode a z dôvodu možného obchádzania antidumpingových opatrení (antidumpingového cla) so zreteľom na Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30.11.2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (ďalej len „nariadenie č. 1225/2009“) bol sťažovateľ listom zo 04.11.2015 vyzvaný na zabezpečenie colného dlhu. Šetrením vykonávaným Európskym úradom pre boj proti podvodom (ďalej len „OLAF“) bolo zistené, že sťažovateľom dovezený tovar nie je kambodžského, ale čínskeho pôvodu, a preto nie je možné uznať sťažovateľom predložené doklady vystavené kambodžskými orgánmi za preukazujúce preferenčný pôvod.

3. Keďže colný úrad zistil, predmetný tovar môže byť prepustený do colného režimu voľný obeh len na základe uplatnenia colnej sadzby vo výške 3,7%, teda bez uplatnenia navrhovaného preferenčného zaobchádzania, a zároveň konštatoval, že prebiehajú kontrolné misie OLAF vykonávané v Kambodži za účelom zistenia skutočného nepreferenčného pôvodu dovážaného tovaru, požadoval poskytnutie celkovej záruky v uvedenej výške. Nakoľko sťažovateľ neposkytol záruku na zabezpečenie colného dlhu, rozhodol colný úrad o neprepustení tovaru do navrhovaného colného režimu.

4. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia colný úrad zamietol návrh sťažovateľa na zrušenie colných vyhlásení podľa čl. 66 Colného kódexu, ktorý sťažovateľ oprel o námietku, že sa konaním orgánom Kambodže dostal do omylu. Colný úrad odôvodnil svoj postup tým, že čl. 66 Colného kódexu bol v čase podania návrhov sťažovateľa neplatný a bolo ho možné použiť len do 01.05.2016, teda do platnosti nového kódexu.

5. Proti rozhodnutiam colného úradu podal sťažovateľ identické odvolania, na základe ktorých žalovaný jedným rozhodnutím č. 1700401/102927/2017 zo dňa 03.05.2017 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“ alebo „preskúmané rozhodnutie“) potvrdil prvostupňové rozhodnutia a odvolania sťažovateľa proti nim zamietol. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaný zaujal stanovisko ku všetkým odvolacím námietkam, pričom sa stotožnil so skutkovými zisteniami colného úradu aj s ich právnym posúdením.

II.

Konanie pred správnym súdom

6. Proti rozhodnutiu žalovaného podal sťažovateľ v zákonnej lehote všeobecnú správnu žalobu na Krajský súd v Trnave (ďalej len „správny súd“) a navrhol rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

7. V správnej žalobe sťažovateľ najmä namietal, že

- colný úrad účelovou interpretáciou právnych predpisov a v rozpore s dôvodmi uvedenými vo výzve na zabezpečenie colného dlhu č. 1630401/2015 zo dňa 04.11.2015 (ďalej aj „výzva zo 04.11.2015“ alebo len „výzva“) žiadal aj zabezpečenie antidumpingového cla, ktoré na dovozy z Kambodže v čase požadovania zabezpečenia a rozhodovania vo veci neprepustenia tovaru nebolo zavedené;

- v Úradnom vestníku EÚ nebolo publikované také nariadenie, ktoré by zakladalo oprávnenie colných orgánov požadovať zabezpečenie vo výške antidumpingového cla, ktoré colný úrad požadoval a ktoré bolo stanovené len voči čínskym vývozcom na výrobky s pôvodom v Číne a nie na výrobky dovážané z Kambodže;

- ku dňu vydania rozhodnutia žalovaného nebol predložený zo strany colných orgánov žiadny dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že tovar neprepustený do režimu voľný obeh má pôvod v Číne;

- skutkové závery sú založené výlučne na správe OLAF, ktorá však nie je dôkazom o čínskom pôvode tovaru a z jej záverov vyplýva len to, že nebol preukázaný kambodžský pôvod tovaru;

- colný úrad rozhodol o neprepustení tovaru do navrhovaného režimu bez toho, aby sa zaoberal návrhom na zrušenie podaného colného vyhlásenia;

- osvedčením o pôvode tovaru vydaným príslušným kambodžským orgánom bol sťažovateľ uvedený do omylu a preto bola dôvodná jeho žiadosť o zrušenie colného vyhlásenia, pre ktoré boli splnené podmienky stanovené colnými predpismi;

- Colný úrad výzvu na zabezpečenie colného dlhu neoprel o žiadny právny predpis, z ktorého by vyplývalo, že na dovozy z Kambodže je stanovená colná sadzba 75%;
- právnym dôsledkom nepriznania preferencie z dôvodu nepreukázania preferenčného pôvodu tovaru je to, že colný úrad namiesto použitia nulovej sadzby cla vymeria clo vo výške 3,7%, čo je maximálna možná výška, ktorá na tovar dovážaný z Kambodže mohla byť vymeraná;
- k uplatneniu antidumpingových sadzieb cla na dovozy z Kambodže môže dôjsť len potom, ak bude postupom uvedeným v nariadení č. 1225/2009 zavedené antidumpingové clo aj na dovozy týchto výrobkov z Kambodže;
- colný úrad konal v rozpore s čl. 192 Colného kódexu, keď podmienil vydať rozhodnutie o prepustení tovaru poskytnutím zabezpečenia aj antidumpingového cla;
- colný úrad nevyzval sťažovateľa na poskytnutie zabezpečenia, ktoré sa týkalo uskutočnených dovozov, ale zaslal mu listinu, ktorá sa týkala iného dovozu uskutočneného na inom colnom úrade;
- colný úrad je oprávnený neprepustiť tovar do režimu voľného obehu len v prípade, ak by sťažovateľ odmietol zložiť sumu cla zodpovedajúcej výške colného dlhu, tento však odmietol zaplatiť a zabezpečiť sumy cla, ktoré colnému dlhu nezodpovedali, navyše colný úrad nepožadoval zabezpečenie, ktoré by sa týkalo začatých colných konaní a ním predložená výzva na zabezpečenie colného dlhu nie je právne účinným úkonom, ktorý by mohol vyvolať negatívne právne následky v podobe neprepustenia tovaru.

8. Správny súd po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní vyhlásil dňa 05.12.2018 rozsudok pod sp. zn. 20S/69/2017, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. V odôvodnení rozsudku sa správny súd stotožnil so žalovaným, že zabezpečenie colného dlhu v danom prípade nebolo požadované z dôvodu zistenia čínskeho pôvodu tovaru, ale z dôvodu pochybností o deklarovanom preferenčnom pôvode Kambodža. Táto skutočnosť v zmysle čl. 189 ods. 1 a 192 ods. 1 Colného kódexu spoločenstva a čl. 248 ods. 1 Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva Colný kódex spoločenstva (ďalej len „vykonávacie nariadenie k Colnému kódexu spoločenstva“) správnomu orgánu umožňuje požadovať zloženie zábezpeky v najvyššej možnej výške colného dlhu alebo dlhov, ktoré podľa odhadu colných orgánov vznikli alebo by mohli vzniknúť. Oporu v právnych predpisoch podľa správneho súdu nemalo tvrdenie sťažovateľa, že najvyšším možným clom v tomto prípade je clo, ktorým je možné zaťažiť tovar dovezený z Kambodže, na ktorú antidumpingové opatrenia neboli rozšírené.

10. Správny súd ďalej konštatoval, že pokiaľ nerešpektovanie výzvy na poskytnutie zabezpečenia colného dlhu vo forme zloženia peňažných prostriedkov má byť a v danom prípade je jediným dôvodom vydania rozhodnutia o neprepustení tovaru do colného režimu voľný obeh, musí ísť o úkon perfektný, čo výzve zo 04.11.2015 priznať nemožno, nakoľko výzva obsahuje nielen nesprávne číslo colného vyhlásenia sťažovateľa, ale obsahuje aj nesprávnu výšku zabezpečenia vychádzajúcu z ničím nepodloženého (a z obsahu dokladu neozrejmeneho) predpokladu colného úradu o čiastočnom „dobrovoľnom“ plnení sťažovateľa, čo znemožňuje sťažovateľovi identifikovať spôsob určenia výšky požadovaného zabezpečenia, napriek správnosti vo výzve uvedených osvedčení o pôvode tovaru.

11. Ďalej tiež poukázal na to, že vo vzťahu k návrhu sťažovateľa na zrušenie colného vyhlásenia zaujali colné orgány tri navzájom si odporujúce stanoviská, keď podľa odôvodnenia prvostupňových rozhodnutí colný úrad tento návrh zamietol z dôvodu nesprávneho označenia právneho predpisu zo strany sťažovateľa, v odôvodnení rozhodnutia žalovaného námietka sťažovateľa nebola uznaná s tým, že návrh mal byť posúdený ako návrh na zrušenie platnosti colného vyhlásenia podľa čl. 174 Colného kódexu Únie a colný úrad o ňom mal rozhodnúť, avšak v konečnom dôsledku by nastala rovnaká situácia ako pri vydaní rozhodnutia o neprepustení tovaru, a nakoniec v písomnom stanovisku k žalobe žalovaný označil návrh na zrušenie colných vyhlásení pred vydaním prvostupňových rozhodnutí za nemajúci oporu v právnych predpisoch. Takto rozdielny prístup podľa správneho súdu zvyrazňuje zmatečnosť postupu colných orgánov, ktorú súd v spojitosti so spomenutými obsahovými nedostatkami výzvy na zabezpečenie colného dlhu vyhodnotil ako podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, čo mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia a preto rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. Na základe podanej kasačnej sťažnosti žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 1Sžfk/42/2019 zo dňa 27.10.2020 zrušil vyššie uvedený rozsudok správneho súdu. V odôvodnení najmä uviedol, že Colný kódex spoločenstva účinný v čase prijatia colných vyhlásení sťažovateľa (od 01.06.2016 bol zrušený a nahradený Colným kódexom Únie) umožňoval colným

orgánom požadovať od colného dlžníka zloženie zabezpečenia colného dlhu v najvyššej možnej výške, ktorý vznikol alebo by mohol vzniknúť (čl. 189 ods. 1, čl. 192 ods. 1 druhá odrážka Colného kódexu spoločenstva) a poskytnutím zabezpečenia podmieniť prepustenie do navrhovaného colného režimu. To napokon nespochybnil ani krajský súd. Niet pochyb o tom, že za podmienok stanovených v nariadení 1225/2009 a v nadväznosti naň vydaných predpisov Európskej únie o zavedení antidumpingových opatrení pre dovozy z nečlenských krajín EÚ by súčasťou colného dlhu mohlo byť i antidumpingové clo.

13. Neoznačenie správnych čísel colných vyhlásení vo výzve je zjavne administratívnou chybou, ktorá však s ohľadom na ostatné údaje nemohla mať za následok zmätočnosť či nezrozumiteľnosť tohto úkonu, pretože jeho obsah bol inak zjavne nepochybný. Svedčí o tom aj písomná reakcia sťažovateľa z nasledujúceho dňa, v ktorej vyjadril súhlas s vykonaním všetkých zamýšľaných colných opatrení a jasne sa vyjadril, že požadované zabezpečenie colného dlhu nebude v stanovenej lehote poskytnuté pre nedostatok finančných prostriedkov. Z ďalšieho priebehu colného konania nijako nevyplýva, že by sťažovateľ nemal istotu v tom, akého tovaru (dovozného prípadu) sa výzvou požadované zabezpečenie colného dlhu týka, alebo že by bol sťažovateľ z akýchkoľvek dôvodov v nesúlade s colným úradom ohľadom konkrétnej výšky zabezpečenia. Nesúhlas so zaistením tovaru pre preverovanie deklarovaného preferenčného pôvodu opieral o to, že súčasťou zabezpečenia nemá byť aj antidumpingové clo, keďže tovar pochádza z Kambodže a preto má byť prepustený do navrhnutého colného režimu voľný obeh bez cla.

14. Nezrovnalosti vo výzve zo 04.11.2015 neboli dostatočným dôvodom pre zrušenie preskúvaného rozhodnutia, nakoľko napriek administratívnej chybe v číselnom označení colných vyhlásení, ktorými sťažovateľ dovoz deklaroval, muselo byť s ohľadom na všetky okolnosti sťažovateľovi jasné, čo a z akých dôvodov sa od neho žiada. Chýbajúce (aspoň stručné) skutkové a právne zdôvodnenie vyčíslenia možného colného dlhu, najmä uplatnenia antidumpingového opatrenia v sadzbe 75% z colnej hodnoty tovaru, a jeho zníženia v neskoršom rozhodnutí o neprepustení tovaru, nemohlo mať za doposiaľ známych okolností (a s prihliadnutím na žalobné body) za následok nezákonnosť tohto rozhodnutia, pretože sporným medzi stranami nebolo to, či sa má uplatniť výška antidumpingového cla ako pri dovozoch predmetného druhu tovaru z Malajzie alebo z Číny, ale či vôbec prichádza podľa platných predpisov do úvahy uplatnenie antidumpingového cla pri dovozoch tohto tovaru z Kambodže.

15. Postup colných orgánov vo veci návrhu na zrušenie colných vyhlásení nemožno v okolnostiach prípadu hodnotiť ako zmätočný do tej miery, že by spôsobil nezákonnosť preskúvaného rozhodnutia. Colný úrad o tomto návrhu rozhodol, aj keď procesne nesprávnym spôsobom, keď ho vybavil jednou vetou v odôvodnení rozhodnutia o neprepustení tovaru konštatovaním, že v čase podania tohto návrhu už bolo ustanovenie čl. 66 Colného kódexu spoločenstva neplatné a bolo ho možné použiť len do 01.06.2016. O tomto návrhu mal colný úrad (posudzujúc ho podľa jeho obsahu v zmysle čl. 174 Colného kódexu Únie) nepochybne vydať formálne rozhodnutie.

16. V ďalšom konaní správny súd po opätovnom preskúvaní rozhodnutia žalovaného rozsudkom, uvedeným v záhlaví tohto rozhodnutia zamietol správnu žalobu z dôvodu, že

- správny súd bol viazaný právnym názorom kasačného súdu, ktorý procesné pochybenie správnych orgánov spočívajúce v nevydaní rozhodnutia o nároku sťažovateľa na zrušenie colných vyhlásení a obsahové nedostatky výzvy na zabezpečenie colného dlhu označil za pochybenia nemajúce za následok nezákonnosť preskúvacieho rozhodnutia a neodôvodňujúce jeho zrušenie;

- otázkou možnosti colných orgánov požadovať za daných okolností zloženie zábezpeky vo výške antidumpingového cla stanoveného na výrobky s pôvodom v Čínskej ľudovej republike sa správny súd zaoberal v bode 20 odôvodnenia svojho rozsudku zo dňa 05.12.2018, pričom v ďalšom konaní nezistil dôvody pre zmenu tam prezentovaného právneho názoru, správnosť ktorého podľa obsahu bodu 40 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 1Sžfk/42/2019 zo dňa 27.10.2020 nespochybnil ani kasačný súd;

- druhá odrážka ustanovenia čl. 192 ods. 1 colného kódexu spoločenstva spolu s článkom 248 ods. 1 vykonávacieho Nariadenia k colnému kódexu umožňujú colným orgánom požadovať zabezpečenie colného dlhu v najvyššej výške, ktorá by mohla vzniknúť, teda aj vo výške zahŕňajúcej antidumpingové clo;

- predpokladom ich aplikácie požadovaním najvyššej sumy zabezpečenia vychádzajúcej zo zaťaženia tovaru antidumpingovým clom nie je jednoznačné preukázanie, že tovar tomuto clu podlieha, ale skutočnosť, že v čase požadovania zabezpečenia presnú výšku colného dlhu nemožno určiť, a

dôvodnosť úsudku o tom, že v závislosti od následných zistení tovar môže byť antidumpingovým clom zaťažovaný;

- v danom prípade priestor pre uplatnenie správnej úvahy colného orgánu poskytuje nepreukázanie preferenčného pôvodu tovaru v Kambodži a podozrenie, že deklarovaný pôvod tovaru nezodpovedá skutočnému pôvodu tovaru z dôvodu obchádzania antidumpingových opatrení;

- nepreukázanie preferenčného pôvodu tovaru v Kambodži, v súlade s právnym názorom sťažovateľa nie je dôkazom o tom, že tovar má pôvod v Číne (podľa argumentácie žalovaného v napadnutom rozhodnutí colný úrad ani netvrdil, že tovar má pôvod v Číne a pre potreby určenia výšky zabezpečenia bola použitá najvyššia sadzba antidumpingového cla na tovar s rovnakým nomenklatúrnym zatriedením ako je zatriedenie sťažovateľom dovezeného tovaru stanovená vykonávacím Nariadením Komisie (EÚ) č. 1283/2014 z 02.12.2012, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých rúrových a potrubných tvaroviek zo železa alebo ocele s pôvodom v Kórejskej republike a Malajzii, podľa vysvetlenia v kasačnej sťažnosti proti rozsudku správneho súdu zo dňa 05.12.2018 v rozhodnutiach o neprepustení tovaru však už na základe správy z kontrolnej misie OLAF bola predbežne určená krajina pôvodu Čína a sumy zabezpečenia colného dlhu boli nanovo vypočítané na tovar s krajinou pôvodu Čína), odôvodňuje však úvahy o tom, aký je reálny pôvod tovaru, pričom dostatočným podkladom pre predpokladanie čínskeho pôvodu tovaru, a teda aj možnosti, že sa naň vzťahuje uplatnená antidumpingová sadzba cla, ktorá v takomto prípade nie je viazaná na krajinu, z ktorej bol tovar dovezený, je správa z misie OLAF, z ktorej podozrenia o čínskom pôvode tovaru nepochybne vyplývajú;

- zo skutočnosti, že na základe článku 13 základného nariadenia boli antidumpingové clá z dôvodu obchádzania antidumpingových opatrení týkajúcich sa tovaru s pôvodom v Číne samostatnými nariadeniami rozšírené na dovozy určitých tovarov z iných krajín (Indonézia, Taiwan a iné), ktoré sú alebo nie sú deklarované ako výrobky s pôvodom v týchto krajinách, a že vo vzťahu k dovozom tohto tovaru z Kambodže takéto nariadenie vydané nebolo, podľa názoru súdu nie je prekážkou zaťaženia dovozu pri preukázaní čínskeho pôvodu výškou cla vzťahujúcou sa na tovar s pôvodom v Číne, a teda ani prekážkou požadovania zabezpečenia colného dlhu pri podozrení, že tovar je čínskeho pôvodu, vo výške vychádzajúcej z colného zaťaženia tovaru s pôvodom v Číne.

III.

Kasačná sťažnosť, stanoviská

17. Rozsudok správneho súdu napadol sťažovateľ včas kasačnou sťažnosťou, v ktorej uplatnil ako dôvod kasačnej sťažnosti, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1 písm. g) a i) S.s.p.).

18. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti najmä uviedol, že

- nakoľko správne konanie sa neriadi koncentračnou zásadou, žalovaný je povinný preskúmať postup a rozhodnutie prvostupňového orgánu v celom rozsahu;

- prepočet výšky zabezpečenia uvedený v správnej žalobe je súčasťou argumentácie, ktorou sťažovateľ preukázal, že colný úrad požadoval zabezpečenie v nesprávnej výške;

- výzva nemôže byť považovaná za právny úkon na základe ktorého by bol sťažovateľ povinný poskytnúť zabezpečenie vo vyššej sume ako ustanovujú všeobecne záväzné právne predpisy, pričom požadovanie nesprávnej výšky zabezpečenia nie je formálnym nedostatkom;

- uvedenie nesprávneho čísla colného vyhlásenia vo výzve nie je formálnym ale vecným nedostatkom;

- colné vyhlásenie uvedené vo výzve sťažovateľ na colnom úrade nepodal, jeho prejavená vôľa je vyjadrená v colných vyhláseniach na ktoré sa colný úrad odvoláva colných rozhodnutiach, pričom požadovaná výška celkového zabezpečenia uvedená vo výzve a v týchto rozhodnutiach je dôkazom o tom, že nebol vyzvaný na poskytnutie zabezpečenia vo výške uvedenej v rozhodnutiach a preto nevzniklo oprávnenie colných orgánov rozhodnúť o neprepustení tovaru do režimu voľného obehu;

- výzva je nulitný akt, ktorý nemohol vyvolať v ňom predpokladané právne účinky voči sťažovateľovi;

- certifikáty uvedené vo výzve nie sú listiny zakladajúce oprávnenie colných orgánov požadovať od deklaranta zabezpečenie, tieto zakladajú nárok na priznanie preferencie;

- tovar neidentifikuje len jeho nomenklatúrne zaradenie uvedené v ods. 33, ale aj ods. 31, ale aj ods. 46 a 47 hodnota tovaru, ktorá bola uvedená v inej výške v colnom vyhlásení uvedenom vo výzve ako hodnota tovaru (cena skutočne platená) uvedená vo vyhláseniach podaných sťažovateľom;
- certifikáty o pôvode obmedzujú oprávnenie colného orgánu požadovať zabezpečenie do výšky 3,7%, preto nemajú taký právny význam, aký im pripisuje NS SR (bod 40,41,43);
- sťažovateľ na podporu svojej argumentácie predkladá listinu č. 358172/2020 zo dňa 31.07.2020, ktorou Colný úrad Nitra požaduje zabezpečenie colného dlhu;
- preverovanie pôvodu z dôvodu preferenčného zaobchádzania nezakladá automaticky oprávnenie vymerať antidumpingového clo;
- vo výzve nie je vymedzený dôvod, na základe ktorého colný úrad požaduje zábezpeku na antidumpingové clo;
- ak je preverovaný preferenčný pôvod v Kambodži, nezakladá to aj oprávnenie colných orgánov požadovať zabezpečenie cla do výšky antidumpingového cla, pretože voči Kambodži takéto clo zavedené nebolo;
- ak preverením bude zistené, že podmienky na priznanie preferencie nie sú splnené, právnym dôsledkom je to, že dovezený tovar bude zaťažený zmluvným clom so sadzbou 3,7%;
- nemožno stotožňovať jednotlivé druhy cla (všeobecné, zmluvné, antidumpingové), čo nesporne vyplýva z čl. 20 Colného kódexu ods. 3 písm. c), ktoré sú bežne uplatňované (zmluvné a všeobecné sadzby cla) a ods. 3 písm. d) až f), pod ktoré spadajú jednostranne alebo zmluvne zavedené sadzobné zaobchádzanie pri dovoze (preferenčný systém) alebo ods. 3 písm. g) pod ktorý spadá aj zavedenie antidumpingových opatrení;
- colné orgány vždy vedia určiť presnú výšku colného dlhu, ak je v colnom vyhlásení uvedená colná hodnota, pretože colné sadzby jednotlivých druhov ciel sú uvedené v colnom sadzobníku, odhadom určujú výšku colného dlhu vtedy, ak colnú hodnotu nepoznajú;
- ak colný úrad má podozrenie, že tovar môže mať pôvod v inej krajine, tak pri určovaní výšky zabezpečenia musí tento dôvod výslovne uviesť;
- z výzvy vyplýva, že predmetom kontroly bolo preverenie preferenčného pôvodu, pričom právnym dôsledkom nepreukázania preferenčného pôvodu je vymorenie cla do výšky 3,7%, preto aj zabezpečenie mohlo byť požadované len do tejto výšky;
- colný úrad nie je oprávnený vždy požadovať zabezpečenie cla bez ohľadu na to, z ktorej krajiny je dovezený do najvyššej sadzby, ktorá sa nachádza v colnom sadzobníku;
- zo žiadnej listiny nevyplýva, že tovar bol dovážaný z krajiny, voči ktorej je zavedená antidumpingová sadzba cla 75%, ani zo žiadneho úkonu, žiadnej listiny založenej v administratívnom spise nevyplýva, že bolo vedené šetrenie o dovoze tovaru z Kórejskej republiky, alebo Malajzie;
- colný úrad nemôže v rozhodnutí uviesť inú sumu zabezpečenia, ako požadoval vo výzve;
- ak by colný úrad uviedol vo výzve, že predmetom preverenia bude aj podozrenie z obchádzania antidumpingových opatrení, mohol by požadovať zabezpečenie cla aj do výšky antidumpingovej sadzby;
- ak žalovaný argumentuje rizikovým profilom, mal by uviesť čo to je, kedy a za akých podmienok sa rizikový profil aktivuje;
- nevyplýva, že by boli vykonané preverenia z dôvodu podozrenia na pôvod v Číne alebo Kórei a Malajzii;
- predmetom skúmania nie je to, či sa mohol colný úrad domnievať, či sťažovateľ rozumie alebo nie a či súhlasí s dôvodmi a výškou zabezpečenia ale to, či colný úrad v súlade so zákonom požadoval zabezpečenie colného dlhu;
- ak colné orgány nepožadujú zabezpečenie v správnej výške, dlžník nie je povinný zabezpečenie poskytnúť;
- správny súd sa nezaoberal námietkou o tom, že colný úrad bol povinný rozhodnúť o podaní, ktorým sa sťažovateľ dožadoval zrušenia colného vyhlásenia, čím nerešpektoval názor Najvyššieho súdu;
- tvrdenie, že by zrušením rozhodnutia colný úrad spôsobil rovnakú situáciu je právne neodôvodniteľné a poukaz žalovaného na čl. 150 je rovnako hypotetický;
- tvrdenie, že sťažovateľ má po neprepustení tovaru do navrhovaného režimu, rovnakú možnosť v zmysle čl. 150 Colného kódexu EÚ vybrať režim, do ktorého má byť tovar prepustený, ako by to bolo v prípade, ak by colný úrad vyhovel jeho žiadosti na zrušenie colného vyhlásenia, nenachádza oporu v právnych predpisoch a zo strany žalovaného ide o svojvôľu, zasahujúcu do práv žalobcu;

- zrušením colného vyhlásenia nastáva stav, kedy sťažovateľ má oprávnenie podať nové colné vyhlásenie a navrhnuť tovar do jedného z colných režimov alebo požiadať o pridelenie iného colne schváleného určenia v zmysle čl. 150 Colného kódexu Únie;
- podľa čl. 248 ods. 1 vykonávacieho nariadenia k colnému kódexu spoločenstva vyplýva, že základným predpokladom, limitujúcim výšku zabezpečenia je kontrola, ktorú colné orgány vykonávajú; túto colný úrad zameral na to, či sú splnené podmienky pre priznanie preferencie na dovoz z Kambodže, pričom pri nepotvrdení preferenčného pôvodu v Kambodži sa na dovezený tovar bude vzťahovať sadzba cla 3,7%;
- colné orgány preukázateľne inú kontrolu nevykonávali, preto boli oprávnené požadovať zabezpečenie len do výšky 3,7%;
- vo vzťahu k antidumpingovým sadzbám cla sa preveruje nepreferenčný pôvod v zmysle čl. 22 a násl. Colného kódexu;
- colné orgány nepreverovali nepreferenčný pôvod tovaru, kontrolu v tomto smere nevykonávali a do dnešného dňa nebolo ani preukázané, že tovar má pôvod v Číne a nieto ešte v Kórei a Malajzii;
- sťažovateľ preukázateľne tovar nadobudol a aj dovezol z Kambodže;
- právne predpisy upravujúce nadobudnutie tovaru kambodžským kupujúcim od čínskeho predávajúceho sa riadi výlučne právnymi predpismi týchto krajín;
- článok 22 a násl. Colného kódexu jednoznačne vymedzuje otázku, kedy je tovar považovaný za pôvodný, pričom dodania tovaru medzi obchodníkmi v tretích krajinách nie sú dôkazom o pôvode;
- krajinou nepreferenčného pôvodu je tá krajina, z ktorej bol tovar dovezený a preukazuje sa napr. faktúrou, dodacími listami, označeniami na tovare a pod.;
- len v prípade, ak by antidumpingové opatrenia boli zavedené aj na Kambodžu, colné orgány by boli oprávnené požadovať zabezpečenie do výšky antidumpingového cla;
- argumentácia žalovaného, že postup zmysle čl. 13 je jednou z možností, je právne neodôvodniteľná, pretože žalobca nerozlišuje medzi opatreniami prijatými na základe tohto článku 13 a aplikáciou antidumpingových sadzieb;
- bez toho, aby antidumpingové sadzby cla boli zavedené postupom podľa čl. 13, nie je možné colné sadzby v tejto výške uplatňovať nielen na dovozy z Kambodže;
- zo správy OLAFU vyplývajú podozrenia o obchádzaní antidumpingových opatrení, a preto na základe týchto podozrení malo byť začaté konanie v zmysle čl. 13 a až po zavedení týchto opatrení Nariadením rady, by bolo možné prijať záver, že v zmysle čl. 20 ods. 3 písm. g) Colného kódexu, na dovozy z Kambodže na vymedzený druh tovaru sa vzťahuje clo;
- závery krajského súdu uvedené v bode 46 napadnutého rozsudku nemajú oporu v čl. 189 v spojení s čl. 192 colného kódexu;
- záver správneho súdu, že v rozhodnutiach o neprepustení tovaru bolo zabezpečenie vypočítané na novo na základe správy OLAF je zavádzajúce, nakoľko týmito rozhodnutiami nepožadoval zabezpečenie, ale neposkytnutie zabezpečenia sťažovateľom na základe výzvy bolo dôvodom na vydanie týchto rozhodnutí.

19. Pre vyššie uvedené dôvody sťažovateľ navrhol napadnutý rozsudok správneho súdu zmeniť tak, že zruší preskúmané rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím colného úradu a vec vráti colnému úradu na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 2 SSP.

20. Žalovaný vo svojom vyjadrení kasačnej sťažnosti zotrval na svojej argumentácii uvedenej už v preskúmanom rozhodnutí a stotožnil sa s právnym posúdením veci v napadnutom rozsudku správneho súdu, ako aj v predchádzajúcom rozsudku kasačného súdu a napokon navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

21. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal vyššie uvedený rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho pôsobnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP a § 101e ods. 2 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o súdoch“).

22. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29. júna 2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

23. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná včas a oprávnenou osobou.

24. Kasačný súd následne preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a v medziach kasačnej sťažnosti aj rozhodnutia správnych orgánov a vyhodnotil kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú. Bližšie tieto závery odôvodňuje v nasledovnom texte.

V.

Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa čl. 77 ods. 1 Colného kódexu Únie colný dlh pri dovoze vzniká prepustením tovaru, ktorý nie je tovarom Únie, a ktorý podlieha dovoznému clu, do jedného z týchto colných režimov:

a) prepustenie do voľného obehu vrátane prepustenia podľa ustanovení o konečnom použití;

b) dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla.

Podľa čl. 89 ods. 1 Colného kódexu Únie ak je poskytnutie záruky povinné, colné orgány určujú výšku takejto záruky v rovnakej výške ako je presná suma dovozného alebo vývozného cla, ktorá zodpovedá colnému dlhu, a iných platieb, ak sa táto suma môže s istotou určiť v okamihu, keď sa záruka požaduje. Ak nie je možné určiť presnú sumu, záruka sa určí podľa odhadu colných orgánov ako najvyššia suma dovozného alebo vývozného cla, ktorá zodpovedá colnému dlhu, a iných platieb, ktoré vznikli alebo by mohli vzniknúť.

Podľa čl. 90 ods. 1 Colného kódexu Únie ak je poskytnutie záruky povinné, colné orgány určujú výšku takejto záruky v rovnakej výške ako je presná suma dovozného alebo vývozného cla, ktorá zodpovedá colnému dlhu, a iných platieb, ak sa táto suma môže s istotou určiť v okamihu, keď sa záruka požaduje. Ak nie je možné určiť presnú sumu, záruka sa určí podľa odhadu colných orgánov ako najvyššia suma dovozného alebo vývozného cla, ktorá zodpovedá colnému dlhu, a iných platieb, ktoré vznikli alebo by mohli vzniknúť.

Podľa čl. 98 ods. 1 Colného kódexu Únie colné orgány uvoľnia záruku okamžite, ako colný dlh alebo zodpovednosť za iné platby zanikne alebo už nemôže vzniknúť.

Podľa čl. 192 ods. 1 Colného kódexu Únie ak je na zabezpečenie dodržiavania ustanovení upravujúcich colný režim, do ktorého bol príslušný tovar navrhnutý, potrebná jeho identifikácia; colné orgány alebo v prípade potreby hospodárske subjekty, ktoré colné orgány na tento účel oprávnili, prijímú opatrenia nevyhnutné na identifikáciu tovaru.

Podľa čl. 195 ods. 1 Colného kódexu Únie ak prepustením tovaru do colného režimu vzniká colný dlh, prepustenie tovaru sa podmieni zaplatením sumy dovozného alebo vývozného cla, ktorá zodpovedá colnému dlhu, alebo poskytnutím záruky na zabezpečenie tohto dlhu. Bez toho, aby bol dotknutý tretí pododsek, sa však prvý pododsek neuplatňuje na dočasné použitie s čiastočným oslobodením od dovozného cla. Ak colné orgány na základe ustanovení upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar navrhovaný, požadujú poskytnutie záruky, tovar sa do predmetného colného režimu neprepustí, pokiaľ sa takáto záruka neposkytne.

Podľa čl. 201 ods. 1 Colného kódexu Únie tovar, ktorý nie je tovarom Únie, ktorý sa má uviesť na trh Únie alebo je určený na súkromné použitie či spotrebu v rámci colného územia Únie, sa prepustí do voľného obehu.

Podľa čl. 201 ods. 2 Colného kódexu Únie prepustenie do voľného obehu zahŕňa:

a) výber dovozného cla, ktoré sa má zaplatiť;

b) prípadný výber iných platieb podľa príslušných platných predpisov o výbere takýchto platieb;

c) uplatnenie obchodnopolitických opatrení a zákazov a obmedzení, pokiaľ sa nemuseli uplatniť skôr;

a

d) splnenie ďalších formalít ustanovených v súvislosti s dovozom tovaru.

Podľa čl. 288 ods. 1 Colného kódexu Únie články 2, 7, 8, 10, 11, 17, 20, 21, 24, 25, 31, 32, 36, 37, 40, 41, 50, 52, 54, 58, 62, 63, 65, 66, 68, 75, 76, 88, 99, 100, 106, 107, 115, 122, 123, 126, 131, 132, 138, 142, 143, 151, 152, 156, 157, 160, 161, 164, 165, 168, 169, 175, 176, 178, 180, 181, 183, 184, 186,

187, 193, 196, 200, 206, 207, 209, 212, 213, 216, 217, 221, 222, 224, 225, 231, 232, 235, 236, 239, 253, 265, 266, 268, 273, 276, 279, 280, 281, 283, 284, 285 a 286 uplatňujú od 30. októbra 2013.

Podľa čl. 288 ods. 2 Colného kódexu Únie iné články ako tie, ktoré sú uvedené v odseku 1, sa uplatňujú od 1. mája 2016.

Podľa čl. 348 Vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/2447 z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie ak bol tovar navrhnutý na prepustenie do colných režimov voľného obehu, colného uskladňovania, aktívneho zošľachtovacieho styku, prepracovania pod colným dohľadom, dočasného použitia, konečného použitia, tranzitu, vývozu alebo pasívneho zošľachtovacieho styku v súlade s nariadením (EHS) č. 2913/92 pred 1. májom 2016 a k uvedenému dňu nebol prepustený, prepustí sa do colného režimu uvedeného v colnom vyhlásení v súlade s príslušnými ustanoveniami kódexu, delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/2446 a tohto nariadenia.

VI.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

25. Kasačný súd identifikoval ako podstatnú právnu otázku pre rozhodnutie vo veci, či boli pri vydaní rozhodnutia colného úradu a preskúmaného rozhodnutia žalovaného dané právne dôvody na zabezpečenie antidumpingového cla, ktoré podľa sťažovateľa na dovozy z Kambodže v čase požadovania zabezpečenia a vydania preskúmaného rozhodnutia nebolo zavedené.

26. Táto otázka vyplýva jednak zo sťažovateľom vymedzeného súdneho prieskumu v správnej žalobe, ako aj predchádzajúceho rozsudku kasačného súdu 1Sžfk/42/2019 zo dňa 27.10.2020, a tiež následného napadnutého rozsudku správneho súdu. Predmetom predošlého kasačného konania boli totiž v podstate len otázky týkajúce sa namietaných procesných pochybení žalovaného, respektíve colného úradu, pre ktoré už zrušeným rozsudkom správny súd (na základe kasačnej sťažnosti žalovaného) vzhliadol dôvodnosť správnej žaloby. Kasačný súd sa však s týmito závermi nestotožnil a namietané procesné pochybenia správnych orgánov nepovažoval za spôsobilé narušiť zákonnosť samotného preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

27. Správny súd súc viazaný právnym názorom kasačného súdu teda opätovne prejednal správnu žalobu a ako nedôvodnú ju zamietol v zmysle § 190 SSP, keďže sa stotožnil s právnym posúdením merita veci žalovaným, že colný úrad mohol zákonne požadovať zloženie záruky za colný dlh, ktorý by mohol vzniknúť vo výške antidumpingového cla (hlbšie sú závery správneho súdu konštatované v bode 16 tohto rozsudku).

28. S právnym posúdením správneho súdu týkajúcim sa posudzovanej ťažiskovej právnej otázky prejednávanej veci sa kasačný súd stotožňuje. Pre jej posúdenie bola relevantná právna úprava obsiahnutá v Colnom kódexe Únie účinná v čase vydania prvostupňového rozhodnutia colného úradu (citovaná v stati V. tohto rozsudku) a to najmä vzhľadom na prechodné ustanovenia obsiahnuté v čl. 288 ods. 1 a 2 Colného kódexu Únie a čl. 348 Vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/2447 z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie.

29. Záruka za colný dlh je inštitútom, ktorého účelom je zabezpečiť zaplatenie vzniknutého colného dlhu alebo colného dlhu, ktorý potenciálne vznikne v budúcnosti. Vztahuje sa pritom na sumu dovozného cla, vývozného cla a iných platieb platených v súvislosti s dovozom alebo vývozom tovaru. Antidumpingové clo, ktoré je predmetom posudzovanej právnej otázky, má charakter dovozného cla, ktorého úlohou je ochrana hospodárskeho trhu (resp. jeho konkrétneho odvetvia) pred nedovoleným dumpingom (dovážaním zahraničného tovaru do tuzemska za podstatne nižšiu než bežnú trhovú cenu).

30. Sťažovateľ svojimi colnými vyhláseniami podanými colnému úradu navrhoval prepustiť do colného režimu voľný obeh tovar identifikovaný v bode 1 tohto rozsudku. S prepustením tovaru do tohto colného režimu je spojený vznik colného dlhu vzťahujúci sa na tovar, ktorý sa do tohto režimu má prepustiť.

31. V prejednávanej veci nadobudol colný úrad po podaní colného vyhlásenia pochybnosti o skutočnom pôvode tovaru a potenciálneho obchádzania antidumpingových opatrení na základe správ OLAF. Keďže v danom momente nebolo jednoznačne preukázané, či deklarovaný tovar na colných

vyhláseniach musí byť zaťažený antidumpingovým clo, tak vyžadoval pre prepustenie tohto tovaru do colného režimu voľný obeh povinné zloženie záruky za colný dlh, ktorý by mohol v budúcnosti vzniknúť práve z toho dôvodu, že by sa neskôr preukázalo, že deklarovaný tovar podlieha aj antidumpingovému clo. V tomto kontexte je nutné uviesť, že colný úrad nesporne bol v zmysle čl. 90 ods. 1 Colného kódexu Únie oprávnený v danej veci odhadom určiť najvyššiu sumu dovozného alebo vývozného cla, ktorá zodpovedá colnému dlhu, a iných platieb, ktoré by mohli vzniknúť. V danej veci nie relevantné, že na v colnom vyhlásení deklarovanú krajinu pôvodu tovaru - Kambodžu sa nevzťahovalo antidumpingové clo, keďže ako vyplynulo zo správ OLAF, deklarovaný tovar z tejto krajiny nepochádzal, ale mohol práve pochádzať z krajín, na ktoré sa antidumpingové clo vzťahuje.

32. Práve z logiky inštitútu zabezpečenia potenciálneho colného dlhu vyplýva, že nie je cieľom určenie zabezpečenia v presnej výške. Presnú výšku colného dlhu je totiž možné s určitosťou zistiť len v prípade, že je nepochybne zistený pôvod deklarovaného tovaru. V danej veci bolo však ustálené len to, že deklarovaný tovar nepochádzal z Kambodže, pričom ako možné krajiny pôvodu prichádzali do úvahy Čína, Malajzia alebo Kórejská republika. V danej veci teda colný úrad k určení výšky zabezpečenia colného dlhu pristúpil tak, že aplikoval najvyššiu sadzbu antidumpingového cla príslušnú pre tovar pochádzajúci z Malajzie vo výške 75%. Kasačný súd takúto aplikáciu správnej úvahy považuje za legitímnu a logickú, pričom ňou bol zjavne sledovaný záujem predchádzania prípadného úniku na cle.

33. Záverom kasačný súd dodáva, že zabezpečením colného dlhu nedochádza v samotnej podstate k uloženiu povinnosti deklarantovi zaplatiť colný dlh v určitej výške, na základe jednoznačného určenia pôvodu tovaru. Jedná sa o prostriedok, ktorým sa posilňuje postavenie veriteľa (v tomto prípade štátu, respektíve Európskej Únie) a to najmä v kontexte zefektívnenia vymožitelnosti colných dlhov. Preto v prípade preukázania, že colný dlh alebo zodpovednosť za iné platby už nemôže vzniknúť colné orgány zloženie záruku okamžite prepustia.

VII.

Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

34. Vzhľadom na vyššie rozvedené právne posúdenie kasačnej sťažnosti ju kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú, v dôsledku čoho ju v zmysle § 461 SSP zamietol.

Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

Podľa § 168 SSP žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania iba, ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

35. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

36. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

